

Samtidig indebærer bestemmelserne, at Sø- og Handelsretten ikke på én og samme tid kan anvende såvel bødesanktionen som de i stk. 3 nævnte reaktionsmidler (annullation m.v.) over for en ordregiver, der udnytter et geografisk område med henblik på efterforskning efter eller udvinding af olie, gas, kul eller andet fast brændsel.

Det følger af bestemmelsen i *stk. 4*, at en sådan retsforfølgning skal ske ved Sø- og Handelsretten. Samtidig præciseres det, at der alene skal betales 500 kr. i retsafgift, og at Sø- og Handelsretten skal behandle sagen som en hastesag.

Kravet om, at sådanne sager skal behandles som hastesager, er en følge af, at artikel 2, stk. 1, litra c, i direktiv 92/13 stiller krav om, at sådanne sager behandles «som hastesag, hvis det lader sig gøre».

Til nr. 6.

Ad § 13A

Den foreslåede bestemmelse skal præcisere, at det følger af artikel 2, stk. 7, i kontroldirektivet for forsyningsvirksomhed, at der altid foreligger et ansvarsgrundlag, hvis en virksomhed kan bevise, at fællesskabsretten angående tilbudsgivning eller nationale regler til gennemførelse heraf er overtrådt, samt at virksomheden ville have haft en reel mulighed for at få ordre, hvis overtrædelsen ikke var blevet begået. Begrebet virksomhed omfatter såvel fysiske som juridiske personer.

Der er alene tale om en bevisregel, som kun gælder for de udbudsforretninger, der foretages i henhold til direktivet om forsyningsvirksomheder (direktiv 93/38).

Ad § 13B

For at imødekomme kravet i artikel 2, stk. 8, i kontroldirektivet for forsyningsvirksomhed om, at de afgørelser, der træffes af de for klageprocedurerne ansvarlige instanser, kan gennemføres effektivt, foreslås indsat en ny bestemmelse i loven, hvorefter forsættelig eller grov uagtsom undladelse af at efterkomme forbud eller påbud i afgørelser truffet af Klagenævnet efter § 5, stk. 1, eller af domstolene efter § 6, stk. 3, kan medføre strafansvar.

Ad § 13C

De hidtidige erfaringer fra Klagenavnets virksomhed tyder på, at især små og mellemstore virksomheder afholder sig fra at indgive klage til nævnet, idet en klage ofte vil kræve advokatbistand bl.a. på grund af udbudsreglernes ret komplicerede udformning. Dette kan være så omkostningskrævende for virksomhederne, at de undlader at klage.

Med henblik på at afbøde dette forhold foreslås det, at der gives Klagenævnet mulighed for at pålægge ordregiveren at godtgøre sagsomkostninger i forbindelse med en klagesag, hvori klageren får helt eller delvis medhold. Det forudsættes, at Klagenævnet pålægger ordregiveren at betale sagsomkostninger til klageren, med mindre Klagenævnet finder, at der ikke var rimelig anledning til, at klageren indbragte sagen for Klagenævnet.

Det antages, at Klagenævnet ved fastlæggelsen af beløbets størrelse vil følge de kriterier, der er nævnt i retsplejelovens § 312, og som anvendes af domstolene ved afgørelse af sagsomkostninger i civile søgsmål. Det følger heraf, at klageren skal have erstattet de udgifter, der har været fornødne for sagens forsvarelige udførelse, og at beløbet fastsættes under ét til en rund sum, således at udgifter til advokatsalær erstattes med et passende beløb, og øvrige omkostninger så vidt muligt erstattes fuldt ud.

Reglen vil også finde anvendelse på de sager, der er indbragt for Klagenævnet inden lovens ikrafttræden, og som på dette tidspunkt ikke er afgjort af Klagenævnet.

Ad § 13D

Artikel 9-11 i kontroldirektivet for forsyningsvirksomhed indeholder regler om en særlig forligsprocedur. Forligsproceduren tilsigter, at uoverensstemmelser kan afgøres i mindelighed. Såvel en ordregiver som den tilbudsgiver, der føler sig forbigået i forbindelse med en udbudsforretning, kan have interesse i en forligsmæssig løsning fremfor at indlede en formel klageprocedure.

Forligsproceduren kan anvendes af enhver, der har eller har haft interesse i at få tildelt en kontrakt, der er omfattet af reglerne i forsyningsvirksomhedsdirektivet, og som mener at have lidt eller at risikere at lide en skade som følge af manglende overholdelse af reglerne. Forligsproceduren kan anvendes som et alternativ til adgangen til at indbringe en klage for Klagenævnet.

Da det er ønskeligt, at denne forligsprocedur fremgår af loven, foreslås det, at direktivets bestemmelse om adgangen til anvendelse af en forligsprocedur udtrykkeligt nævnes i loven.

Til § 2

Af hensyn til hurtig gennemførelse af de ændringer, der har til formål at sikre en korrekt gennemførelse af EU-reglerne, foreslås det, at lovændringen træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i lovtidende.